

---

mederekent – komt Jezus met zijne twaalf aan eene berg. De overlevering zegt dat het de berg Thabor was en men heeft geen reden om dit niet te kunnen gelooven. Deze berg Thabor in Gallilea gelegen had eenen kruin welke zeer vlak of plat was en men had een uur werk derzelve te beklimmen. De 12 apostelen bleven beneden aan den voet dezer berg, omdat zij lusteloos en ook min of meer vermoeid waren, doch Petrus, Jakobus en Johannes gingen met de Heer mede naar boven en wilde daar de nacht doorbrengen. Jezus dan, de kruin met zijne 3 leerlingen bereikt hebbende, zondert de Heer zich af om zich in het gebed te begeven. Intusschen waren deze drie ingeslapen, dat wij hen niet zoo kwalijk kunnen nemen, omdat zij zeer vermoeid waren, maar terwijl Jezus daar zoo biddende en de drie genoemde leerlingen van hem slapende zijn, komen er twee hemellingen, namelijk Mozes en Elia. Deze twee komen zich dan op Thabor bij den Heiland vertoonen en spreken met hem over zijn lijden, dat geduchte lijden, hetwelk hij moest doorstaan alsmede over zijn sterven en de heerlijkheid die daarop volgen zou. Dit deden zij (168) om den Heiland als mensch aan te moedigen tegen den geduchte strijd die hij te strijden had en niet lang meer duren zou. En deze twee, Mozes en Elia, waren daartoe juist geschikt, want Mozes had den grondslag van de Israelitische staat alsmede van den godsdienst gelegd, en Elia was de hervormer geweest onder Achab en Isebel en beiden hadden zij er ook door en erom geleden. En wie anders zouden het dan beter hebben kunnen doen dan zulke twee menschen? Dit leert ons ook de uitkomst, maar door dat deze drie malkander bij namen noemden en spraken, zoo werden de drie Apostelen wakker door een gesprek dat zij daar niet verwacht hadden. Zij zagen op en zien hunnen meester van eenen heerlijken glans omgeven, zijn aangezicht als een zon schitteren en zijne kleeding gelijk sneeuw. Ook zagen zij die andere twee hemellingen en hoorde ze bij name noemen. En Petrus, verschrikt zijnde over dit geval dat hij daar zag, moest en wilde wat zeggen dat vreemd is en dit kwam dan ook uit zijne denkbeelden voort. En nu zeide hij: ‘Wat is het toch nu goed dat wij hier zijn. Nu komen wij juist hier te pas. Laat ons nu drie hutjes bouwen. Voor u een, voor Mozes een en voor Elia een.’ Hij wist, wel bezien, niet wat hij zeide, maar hij was met aardsche denkbeelden vervuld. Hij dacht namelijk dat Elia komen moest uit den hemel om Jezus in de oprigting van zijn rijk te helpen en nu dacht hij: ‘Elia heeft Mozes ook maar mede gebragt.’ Om zijn rijk op te rigten moesten zij dan toch zeker eenigen tijd blijven om het te regelen en daarom wilde Petrus dan voor deze drie hutjes bouwen.

(169) Doch op dit alles werd geen acht geslagen en nu kwam
